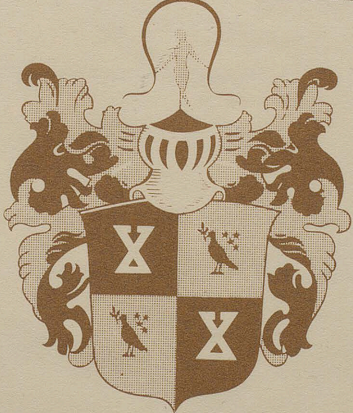

Bros

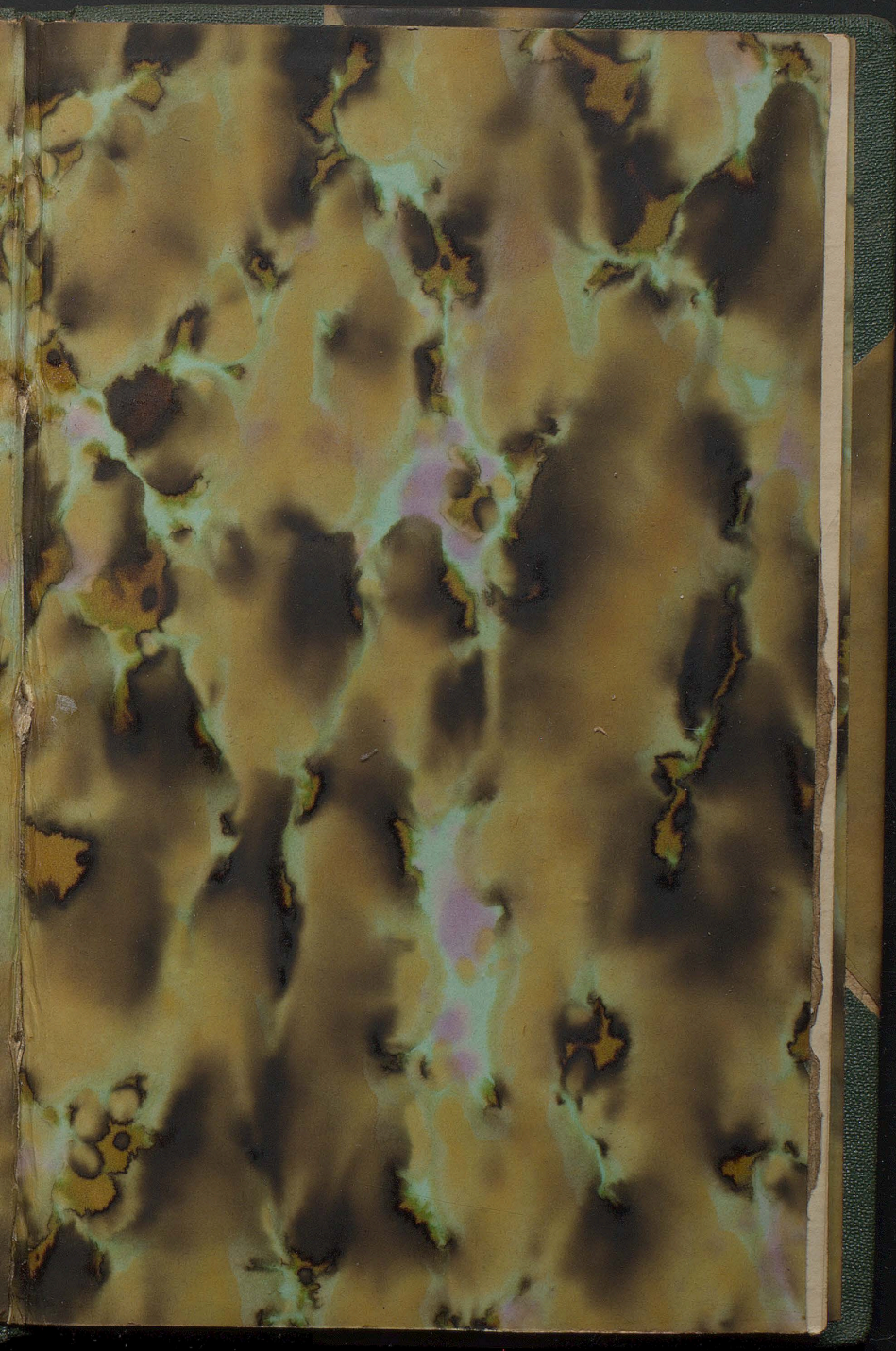
· E · BIBLIOTHECA ·

UNIVERSITAS ·

BERGENSIS ·

· GUSTAV BROSIING ·

Bras. 480

En
erfoldig
ny B i s e,
angaaende
Udcommendoen i Aaret 1807,

lynges, som:
Mars, mars ad Norden ind!

Til

Opmuntning for vore Kjære Landsmænd og Brø-
dre, opsat og fremført i Bergen af en ringe
Kongens Underfaat, som Soldat af det
grønne leirdalste lette Infantericompagnie.

af
Hermund Hermundsen.

Bergen 1808.
Siktes hos M. Dahls Enke.

1.

D, Gud! vor Konges Sol Dg Landets
Lys og Glæde, Vær du vor fæste Skjold,
Naar vi i Kampen træde! Giv os et mo-
digt Bryst, Mod Fienden at ståe, At
vi kan slåe med Lyst, Om vi behøves
maa.

2.

Nu lyder Kongens Bud, Vi maae til
Baaben gribe, Dg straxt marschere ud,
Mod engelst Mand at stride. D, Gud!
vær du vor Borg, Med os i Striden gaae,
Saa kaster vi al Sorg, Dg mandelig vdt
slaae.

3.

Da atten Hundrede Dg syv dertil vi skri-
ver, August den tredjeste Vi os paa
Rejsen giver; Om vi skal samles meer,
Bed du, almægtig Gud! Vi tager nu
Afsked Med Sang, Musik og Stud.

4.

4.

Blandt Sang, Musik og Fryd, Som
vi med os mon fore, Der hertes og en
Lyd, Hel gruellig at hore, Med Sorrig,
Suk og Graad, Vort Fædreland udgav.
O, Gud! al Rigets Raad, Bær du vor
Vandrings-Stav!

5.

Farvel vort Fødeland! Farvel vor' Bens-
ner hjære! Farvel vor Blodsforvant,
Samt Godskende og flere! Skal vi nu
skilles saa I denne Jammerdal, Da
gid, vi samles maae I Himlens Frydes-
sal!

6.

Vor allernaadigste Vi villia vil adlyde,
Christian den Syvende Vi Trostak
vil tilbyde, Og vore Liv og Blod For
vores hjære Land, Med norske Heltmod
Vi Baaben fore kan.

7.

Til Kongen see o, Gud! O, Gud! see til
i Naade, Frels ham af Faren ud, Som
nu er stæd i Baade! Sæt om hans Hus
en Vora Med dine Englers Vaagt! Frels
ham af Ned og Sorg. Og fra Stændens
Magt!

8.

8.
Det var stor Vnø at see Dg grueltigt at
høre, Hans Stad omringet blev Dg t
en Hast berovet Af Fiendens Magt og
Ild Dg falske Tyranni; Gjør ham, o
Herre! mild Fra saadan Plage frie!

9.
Vor høj Kronprinds, Gud! giv Prinds
Frederik den Sjette Et langt lykka-
ligt Liv Foruden Krig og Trætte! Lad
ham, som Landets Sol, Bestyre Riget
saa, At han for Lammet's Stol Maae
bisset Kronen faae.

10.
De andre, hvem det er, Af høj og Adel
baarne, Prindsen og Ridder fleer' Til
Rigets Raad udkaarne, Giv dem Ret-
sindighed Til sin Regjerings Vel, At
de i Evighed Gaae Gode til sin Sjæl!

11.
Vi vil vor Commandant: Hr. Hessel-
berg ej glemme, Saa vist, som det er
sant, Han Rigets Gavn vil fremme,
Han her med Lovemod For Bergens
Fæstning staer, Da med Commando
god, Sin Skandse væbnet faer.

12.

12.

Giv hamnem Held og Liv, Hans høje
Erelence, Vi mandig vil staae tie Til
Fædrelandets Frelse, Med Tapperhed
og Glid, Vi vove alt vi kan, Med tro
og stadig Id For Konge og for Land.

13.

Det hele Kongeblood, Dg Kongens Hus
bevare, Hans høje Herre god Frels
Gud i fra al Fare! Giv dem et frejdtigt
Mod! Giv Visdom og Forstand! Et
reent og ærligt Blood Ubedes i vort Land!

14.

Hver Oberst, General, Hver Cap-
tain, Lieutenant være, Hver Officeer,
Soldat, Som staae for Landets Være,
Med Norges troe Blood Dg hække
Stridsmænd er, Giv dem et tappert
Mod Mod deres Fiender!

15.

D, ædle Kjøbenhavn! Vort Rigets Ho-
vedbane, Som nu af Rovers Haand
Dg Brittens blodig' Kane Er grusomt
laag i Bold Da Udelæggelse, Ach!
hvilken Jammer stor, Dg Sorg er der
at see.

16.

16.

Der seer man Baabens Glands Afblan-
ke Sverd og Skjolde, De staalvolette
Mænd Din Staden Vagt at holde,
Der seer man Hus og By I lysen Lue
staaer, Hvor Bomber, Hus og Mur,
Dg Taarn til Grunde staaer.

17.

Der seer man Hus og Gaard I By og
Lande ode, Hvor Qvinder, Mænd og
Børn Har daaglig Trang for Føde, Hvor
Folk blandt Grus og Kuld Er slagen død
og brændt, Hvor mangen ærlig Mose
Dg Qvinde bliver skjændt.

18.

Der seer man Herrens Hus Beroves og
vancæres, Hvor Templets Helligdom
Af Røverild fortæres, At Kirken blev
med Vold Af Røvere nedtraad, Hvor
den med Ild og Jern I Grunden brydes
ned.

19.

Der seer man Landets Folk Med Frygt
og Fare springe, Vil deres Liv og Guds
Til faste Steder bringe, Der heres Sul-
ca Graad. Beiamvina, Raab og Fkrig
Af begge Kjen for dem Dg deres ynkelig.

20.

20.

Det ædste brødd
Man Krigen kan
aarfage, Er at man troer, at den Er
Syndens Straf og Plage; Straf os
dog, Herre! blid Med et Miskundheds
Ris, Lad os i denne Tid Af Skade bli-
ve vils!

21.

Den Uret gjer dog ej, Som sig for Bold
forsvarer; Men den, som voldelig En
anden overfalder, Der følger mangen
Mand Med Krigen ind og ud; Som
elsker Dyd og Fred, Samt troer og fryg-
ter Gud.

22.

I Rigdoms blode Skød Er Krigen Ar-
vesæde, Hvor intet er at faae, Der in-
tet er at æde, Vellyst udsuete nok
Gudsfrugt og Dyderne, I et vellystigt
Land Om Krig ej røgtede.

23.

Naar Folk ej lude vil Guds Ord og hels-
lig Lære, Naar de i Glemme slaaer
Hans Dyrkelse og Ære, Naar de natu-
rlig Ret Og Dyrer træde ned; Da straf-
fer Gud med Skarpt Til manges Saa-
lighed.

24.

24.

Krig, Hunger, I. ens Er Herrens
Straffesvøbe, Naar I ukjædelig Paa
Er. vens Bane løbes Det Folk han
straffer med, I tillige slaaes ned, Maa-
skee til Landets Gals. Dg Folkets Sa-
lighed.

25.

Al, Brodre! een og hver, Lad os med
Suk og Taare, Af Hjertet hver især
Vor Gud paakalde saare, Dg bede for
vort Land, At han vil staage os bi: D,
Gud! som hjelpe kan, Du vore Lande
fri!

26.

Bevar vort kjære Land, Altsige Gud og
Herre! Lad Fiendens Mord og Brand
Os ingen Tid besnære, Alsvend Uro og
Strid, Giv os en stadig Fred, I den-
ne Verdens Tid, Dg Himlens Salighed!

E n d e .

